

Can Rei

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Rei, núm. 17. Serrat de Baix. Sant Sebastià de Montmajor
Emplaçament
Alçada: Carretera de Caldes de Montbui a Sant Sebastià de Montmajor
484

Coordenades:

Latitud: 41.66555
Longitud: 2.11428
UTM Est (X): 426264
UTM Nord (Y): 4613023

Classificació

Número de fitxa 08033 - 300
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 014A00144
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dc., 26/11/2008 - 01:00

Descripció

Casa de planta rectangular que consta de planta baixa i pis, formant part d'un conjunt de cases adossades, (segurament un antic mas que va anar creixent en funció de les necessitats). Està construïda entre mitgeres (entre Can Prat, s/n i Can Masprat, 17) amb la façana principal orientada ponent. La coberta és a una sola vessant, feta de teula àrab amb el ràfec senzill de maó superposat per aguantar la teula que desguassa per la façana orientada al nord. L'obertura principal es compon d'un portal que forma un arc de mig punt, resseguit per pedra granítica carejada del mateix tipus que la utilitzada per als murs estructurals. A la resta de la façana la pedra és irregular, aplanada per la banda exterior, i lligada amb ciment. Per accedir a la casa, hi ha un marxapeus fet amb rajol quadrat ceràmic català. Tota la llargada de façana de la casa està resseguida per una vorera feta amb lloses de pedra disposades irregularment. Per damunt del portal hi ha dues obertures amb llinda de fusta i ampit de pedra. L'escaire de la façana principal que comunica amb Can Masprat, presenta carreus carejats alternats. A la planta baixa donant a la façana nord-oest, hi ha tres obertures una d'elles amb llinda i ampit de pedra; les altres dues han estat reformades, formant un arc rebaixat de pedra. Al pis, hi ha tres obertures, amb llindes de pedra fetes en un sol bloc. Davant de la porta principal hi ha un porxo de planta rectangular, fet amb pilars, bigues i llates de fusta que suporten la coberta de teula àrab, d'un sol vessant. El porxo queda delimitat per un pedrís de pedra, amb rajol ceràmic quadrat per damunt on es recolza un dels pilars del porxo. També s'observa un segon pedrís que delimita el pas enllosat arran de façana amb el jardí. Aquesta casa comunica per la façana sud-oest amb Can Masprat, núm. 17.

Història

Segons Moreu-Rey (1962) el nom de Serrat de Baix es correspondria antigament amb el nom de Serrat de Masprat, de Sant Sebastià. A l'entrada del Serrat de Baix, hi ha uns rajols ceràmics amb el nom de Masprat. També troba documents referents al Mas Prat, anomenat com a "mansi des P. de Munt maior" (1438); possessions "d en P.", "del Prat" (XVI); "a Masprat", "Mas Prat" (segle XX). Antic mas de Sant Sebastià: actualment el grup de cases reben el nom de cal Anton, cal Dents, cal Codina.

Sobre el llinatge, Moreu-Rey hauria documentat un tal Gerardus Prat o Prats (1318, 1322) que cobrava els rèdits de Sant Cugat a la parròquia de Sant Sebastià de Montmajor i d'altres veïnes. Els següents esmentats, Moreu-rey fa constar que és segur que pertanyin a la mateixa casa: Pere de Prat (1337, 1339); Jaume Prat (1405); Guillem de Prat, fill de Barthomeu de Prat 1413). A l'any 1740 encara el registre de baptismes de Sant Sebastià recollia el naixement d'un Prat.

Bibliografia

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Pàg. 173. Editorial Teide. Barcelona.

